

GRAN VIDENTE RUMANO

ESPECIALISTA
EN TODO TIPO DE
PROBLEMAS Y DIFICULTADES

SOLUCIONA PROBLEMAS DE
TRABAJO, AMOR, SALUD, ATRAE
SUERTE EN LOS NEGOCIOS.

metro Llacuna Barcelona

tel: 663 166 421

Move Along, Nothing to See Here (On Ciprian Homorodean's work)

by Răzvan Ion & Rose Marie Barrientos

Mercedes Benz, 2013, lambda print & gold painting, 59,4 x 76,7 cm. Courtesy of the artist.

If the moral of the time is now one of pleasure, of happiness of the individual, then survival lies under a question mark. Should there be nothing left of the citizen's sense of morality, should we be devoid of the feeling that we ought to be able to fight in order to keep our chances for pleasure and happiness, then we are both bright and decadent (Raymon Aron). A society of spectators empty of feedback, invulnerable to indiscretion and abuse, a pensive society with diminished chances of constructing and progressing.

Ciprian Homorodean presents a body of works that, despite their diversity, delineate accurately the path of this young artist. Homorodean uses different media to approach his subject matter, steadily building a coherent esthetic vocabulary. His training as a sculptor is noticeable in his works, as is his grasp of the Beuysian notion of "social sculpture". He reconciles successfully the conceptual and visual

components of his projects, tending equally to form and content. His works are deeply rooted in personal experience, bringing into play childhood memories and observations together with actions and perceptions arising from his present daily life. This explains why he often smudges the boundaries that separate real life from art.

Homorodean's interpretation of the world, however, is not the main subject in his art. Nor are the single events that have inspired him so far. His focus is not on anecdotes but on patterns; his works bring into view stereotypical figures and situations, human categories, circumstances and stories we're all familiar with, even if from afar. In a manner reminiscent of the 19th century caricaturist Honoré Daumier, irony occupies a central place in his approach of art. He's not afraid to put the finger on the wound, but Homorodean manages to temper the French artist's bit-

terness, replacing it with empathy and a good dose of self-derision, occasionally introducing himself within the work in order to incarnate the very target under "attack". Several of his works emphasize his irreverent slant and his use of humor as a necessary escape valve for the underlying feeling of despair that is at hand.

The debate concerning the disruptiveness of concepts that art employs to legitimize its position, be it self-directed, or submissive – in Jacques Rancière's interpretation – that defines the political art, on one side, as a policy of "autonomy" (the artists' struggle to be recognized as practitioners of an autonomous discipline, with the entitlement for a privileged position, detached within the society) and on the other side, a policy of "heteronomy" (the battle of art itself, yet, to fusion with the social reality, to consume the society as a compliant material that can be organized according to artistic conventions) is a pro-

tracted process. Or as he himself notes, "a critical art is (...) a precise negotiation (...) this negotiation must hold on to some of the tension pushing the aesthetic experience towards the reconfiguration of collective life and to some of the tension pulling out the force of aesthetic sensitivity from different realms of the experience, as well as the eternal undulation of the artist to be sometimes inside the social, sometimes outside it, according to the benefits/contexts, it introduces the idea of a discontinuity alongside the social which permits the creation of ruptures."

Somewhere action must appear in direct relation to its antonym: non-action. Tracing Hegel back, it can be stated that knowledge and action cannot be dissociated and from this perspective reality has completely the characteristic that Kant had conferred to life and art only, that purposeless finality that merges action and knowledge. The method to analyse reality is not pure logic, the classic one, but the dialectic, aimed to reveal opposing sides, and history, which records the evolution of things in the contradictions pressured reality.

Fusing the banal and the strange, the solemn and the frivolous, the reasonable and the absurd, Ciprian Homorodean ex-

plores the esthetic, poetic incoherence of human society in everyday life. Through art, he composes a hyperbolic, yet honest, image of our social fabric, presenting us with a portrait of our collective experience that is, ultimately, profoundly political and universal.

Ciprian Homorodean shows that contemplation is not an action. It is expectation as an action, societal regress, individual indifference. He shows us that the transition from the contemplation of a situation, from its representation, to constructing situations must be undertaken immediately, without further delay. Conversely, we will contemplate a condemned society.

Răzvan Ion is theoretician, curator, cultural manager and political activist. He is the co-editor of PAVILION – journal for politics and culture, co-director of the BUCHAREST BIENNALE – Bucharest International Biennial for Contemporary Art (with Eugen Rădescu), and in 2008 was appointed director of PAVILION – the center for contemporary art and culture in Bucharest. Ion was associate professor at University of California, Berkeley; Lisbon University; Central University of New York; University of London; Sofia Univer-

sity; University of Kiev; etc. He has held conferences and lectures at different art institutions like Witte de With, Rotterdam; Kunsthalle Vienna; Art in General, New York; rum46, Aarhus; Calouste Gulbenkian, Lisbon; la Casa Encendida, Madrid; New Langton, San Francisco; CCA, Tbilisi; Babes-Bolyai University, Cluj; University of Art, Cluj; etc. He is a professor at the University of Bucharest where he teaches Curatorial Studies and Critical Thinking. (www.pavilionjournal.org; www.bucharest-biennale.org; www.pavilioncenter.ro)

Rose Marie Barrientos is an art historian, writer and lecturer. She co-founded Art & Flux at Sorbonne University – Paris 1, a research platform specialized on the links connecting art with economic history and phenomena. She was associate editor of ICONomix, a publication on the same subject and she spent several years as program officer at ICOM (International Council of Museums), a UNESCO branch. Barrientos currently lives in Barcelona where she is writing a book series on art and economy intended for a larger audience and professionals alike. She is also an independent consultant for artists, curators, and institutions operating in her field of expertise.

We the Living, 2012, marble, 50,8 x 15,5 x 1,8 cm. Courtesy of the artist.

Move Along, Nothing to See Here (Despre arta lui Ciprian Homorodean)

de Răzvan Ion & Rose Marie Barrientos

Red, Blue or Yellow, 2013, video and video stills, variable dimension. Courtesy of the artist.

Dacă morala este acum morala plăcerii, a fericirii indivizilor, și nu virtutea cetățeanului, atunci supraviețuirea se află sub semnul întrebării. Dacă nu mai rămâne nimic din datoria cetățeanului, dacă nu mai avem sentimentul că trebuie să fii capabil să te bați pentru a-ți păstra șansele de plăcere și de fericire, atunci suntem într-adevăr în același timp strălucitori și decadenți (Raymond Aron). O societate de spectatori fără reacție, imună la indiscreție și abuz, o societate contemplativă își reduce șansele la construcție și progres.

Ciprian Homorodean realizează lucrări care, în ciuda diversității lor, arată cu precizie calea sa ca artist. Utilizează medii diferite, uneori neobișnuite, pentru a pune în dezbatere subiectele alese. Formația sa de sculptor este vizibilă în lucrările sale, așa cum este înțelegerea sa (Beuysiană) a conceptului de "sculptură socială". El reconciliază cu succes componentele conceptuale și vizuale ale proiectelor sale, cu atenție egală pentru

formă și conținut. Instalațiile, performanțele, imaginile, filmele sale sunt adânc înrădăcinate în experiența personală, utilizând amintirile din copilărie și observațiile sale cotidiene. De multe ori el "măzgălește" granițele care separă viața reală de artă.

Dezbaterea disruptivității conceptelor pe care arta le izează pentru a-și legitima poziția, fie ea autonomă, fie heteronomă - în sensul lui Jacques Rancière - care definește arta politică, pe de-o parte, ca o politică a "autonomiei" (lupta artiștilor de a fi recunoscuți ca practicieni ai unei discipline autonome, cu dreptul de a avea un loc distinct, independent în societate) și de cealaltă parte, o politică a "heteronomiei" (lupta artei, în schimb, de a fuziona cu realitatea socială, de a utiliza societatea ca pe un material care poate fi organizat conform regulilor artistice) este un proces îndelungat. Sau cum afirmă chiar el, "o artă critică este (...) o negociere specifică (...) această negociere trebuie să păstreze ceva din tensiunea

care împinge experiența estetică înspre reconfigurarea vieții colective și ceva din tensiunea care extrage puterea sensibilității estetice din alte sfere ale experienței, precum și urzeala veșnică a artistului de a fi când în interiorul socialului, când în afara lui, depinde de beneficii/contexte, introduce ideea unei discontinuități la nivelul socialului care permite apariția rupturilor"

Homorodean interpretează lumea, dar acesta nu este subiectul principal în arta sa. Nu există evenimente unice care l-au inspirat până în prezent. Atenția sa nu se îndreaptă spre anecdotă, ci mai mult înspre tipare; lucrările sale pun în discuție personalități și situații stereotipe, categorii umane, circumstanțe și istorii cu care suntem familiarizați.

Într-o manieră reminiscentă caricaturistului de secol 19, Honoré Daumier, ironia ocupă locul central în mecanismul artistic utilizat de Homorodean. Nu îi este teamă să pună degetul pe rană, dar reușește

cumva să tempereze genul francez de amărăciune artistică, înlocuind-o cu empatie și o nuanță de auto-zeflema, ocazional inserând propria persoană în lucrări pentru a materializa "ținta" discursului său. Multe dintre lucrările sale exagerează tenta ireverențioasă și utilizează serios umorul, pentru a realiza o supapă de evacuare necesară în sublinierea disperării.

Undeva trebuie să apară acțiunea în raport direct cu sensul său opus: nonacțiunea. Pornind pe urmele lui Hegel se poate spune că cunoașterea și acțiunea nu pot fi separate și din această perspectivă realul are în totalitate caracteristica pe care Kant o acordase numai vieții și artei, acea finalitate fără scop care amestecă acțiunea și cunoașterea. Metoda analizei realului nu este logica pură, clasică, ci dialectică, menită să dezvăluie laturile contrarii, și istoria, care înregistrează evoluția lucrurilor din realitatea tensionată de contradicții.

Combinăția dintre banal și straniu, solemn și frivol, rezonabil și absurd explorează estetica, incoerența poetică a societății contemporane. Prin artă Homorodean

compune o hiperbolică, totuși onestă, imagine a fabricii societale, prezentând un portret al experienței colective, finalmente profund politice și universale.

Dar, Homorodean nu contemplează, el indică un mod de acțiune. Contemplarea este așteptarea ca acțiune, regresul societal, indiferența individuală. Trecerea de la contemplarea situației, de la reprezentarea ei, la construcția de situații trebuie realizată imediat, fără întârziere. În caz contrar vom contempla o societate condamnată.

Răzvan Ion este teoretician, curator, manager cultural și activist politic. Este co-editor al PAVILION - journal for politics and culture, co-director al BUCHAREST BIENNALE - Bienala internațională de artă contemporană București (împreună cu Eugen Rădescu), iar din 2008 a fost numit director al PAVILION - centrul pentru artă și cultură contemporană. A fost profesor asociat al Universității California, Berkeley; Universității din Lisabona; Central University of New York; University of London; Universitatea din Sofia; Universitatea din Kiev; ș.a. A ținut conferințe și prelegeri

la diverse instituții de artă precum Witte de With, Rotterdam; Kunsthalle Vienna; Art In General, New York; rum46, Aarhus; Calouste Gulbenkian, Lisabona; La Casa Encendida, Madrid; New Langton, San Francisco; CCA, Tbilisi; Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj; Universitatea de Artă, Cluj; Universitatea de Artă, Timișoara; ș.a. Este profesor la Universitatea din București unde predă studii curatoriale și un curs de gândire critică. (www.pavilionjournal.org; www.bucharestbiennale.org; www.pavilioncenter.ro)

Rose Marie Barrientos este istoric, lector și scriitor. Este co-fondator al Art & Flux la Sorbonne University – Paris 1, o platformă de cercetare specializată în conexiunile dintre artă și economie. A fost editor asociat al ICONomix, o publicație dedicată economiei și artei, precum și program officer al ICOM (Consiliul Internațional al Muzeelor) sub egida UNESCO. Barrientos locuiește în prezent la Barcelona, unde va publica o serie de cărți pe tema artei și economiei dedicate publicului larg, dar și profesioniștilor. Este consultant independent pentru artiști, curatori și instituții care operează în zona sa de interes.

The End of the Rainbow, 2011, one dollar bills, recycled paper, variable dimension. Courtesy of the artist and Galeria González y González, Santiago, Chile..

This reader was published in the frame of the project/solo show by **Ciprian Homorodean - Move Along, Nothing to See Here.**

Ciprian Homorodean (1982, Timișoara) is one of the most important Romanian artists of his generation. He was exhibited in Fundació Antoni Tàpies, Bucharest Biennale, Dublin Contemporary, CAC Riga, Artissima 18 Torino, Art Brussels, González y González Gallery Santiago de Chile, BPS22 Charleroi, Pavilion București and many more. Lives and works in Barcelona.

Ciprian Homorodean (1982, Timișoara) este unul dintre cei mai importanți artiști români ai generației sale. A fost expus la Fundació Antoni Tàpies, Bucharest Biennale, Dublin Contemporary, CAC Riga, Artissima 18 Torino, Art Brussels, González y González Gallery Santiago de Chile, BPS22 Charleroi, Pavilion București și multe alte spații și galerii. Trăiește și lucrează la Barcelona.

www.ciprianhomorodean.eu

With the conceptual support of Rose Marie Barrientos & Răzvan Ion.

Organized by Alina Cristescu.

Special thanks: Eugen Rădescu, Andrei Cotruț, Alexandra Enache.

CALINA | space for contemporary art
1-3 Mărășești St., Timișoara, Romania
Ph.: +4 0256 498 856
www.calina.ro
www.facebook.com/galeria.calina.7

Image on the cover: Quiero Trabajar, 2013, print & hand drawn ads, variable dimension. Courtesy of the artist.